

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsii[i]
è Societate Iesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

N. Etiam Proteum tentavit Porphyrius, sed formarum inopem. Maiori versu
Virgo digna: maiorem scribere potuit, qui cælum spectavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

IN PROTEVM PARTHENIVM. 91
quod sideribus illustre est, quod versibus Vates
noster depinxit. Sic quanto iucundius, in Virgi-
ne Matrem, quàm in Cæsare Dominum inueni-
re! Nemo Matrem coluit, & seruus fuit: agnoscit
illa amabile nomen suum, & in cultores deriuat:
reddit affectum, & filios appellat. Rursus Do-
minum nemo coluit, & liber fuit. Obsequium
sceptris debetur, nec placere potes, nisi vt mise-
riam trahas. Erras, si gratuitam Fortunam pu-
tas; non est: iugo suo premit, quos euehit; infeli-
citatem blanditiis vendit. Denique, quanto in-
geniosius, versu vno copiosum esse, quàm in co-
piâ angustius molestissimis constringi! Fuit BAV-
HVSIVS, ô mirum! constrictus est Porphyrius.
BAVHVSIVS, quia virgineum veræ Pietatis ar-
dorem intellexit, breuis fuit, vt omnia diceret:
Porphyrius, quia seruilem obsequij simulauit af-
fectum, superstitiosus adulatione fuit.

T H A V M A N.

*Etiam Proteum tentauit Porphyrius, sed formarum
inopem. Maiori versu Virgo digna: & maio-
rem scribere potuit, qui calum spectauit.*

ET tamen Proteum formauit Porphyrius, la-
boriosissimus omnium Poëtarum. Porphy-
rius, inquam, ille à Constantini æuo; ne hester-
næ aut ineptæ inuentionis hoc genus carminis

M 2 existi-

existimes. Cùm non ferenda metro vincula daret, hoc egit quoque, vt ex vno plures versus faceret, & transpositione vocum, quod semel dixerat, sapiùs diceret: quasi sic demum & ingenij & laboris felix, si non tormentum modò carminis, sed miraculum inuenisset. Sic igitur inter alia de Constantino:

*Quem diuus genuit Constantius Induperator,
Aurea Romanis propagans sacula Nato.*

Quemadmodum autem prior iste versus hanc varietatem habet, vt ex vnâ, duabus, tribus, quatuor, quinque syllabarum dictionibus constet, qui Torpalius dicitur, siue Symphalius: ita posterior ex quinque partibus orationis, quarum manente vltimâ dissyllabâ, ceteræ quatuor trissyllabæ ordinem suum per vices mutant. Variari omnino quater & vices queant, si carminis legem sententiâque negligas: ceterùm illâ & hac integris, quinque à primo vultu vultus admittit:

Aurea Romanis propagans sacula Nato.

Aurea propagans Romanis sacula Nato.

Sacula Romanis propagans aurea Nato.

Sacula propagans Romanis aurea Nato.

Romanis propagans aurea sacula Nato.

Propagans Romanis aurea sacula Nato.

Totum ecce Proteum vides, sed formarum inopem: dignum tamen qui Imperatoris oculos subiret: imò dignum potiùs, qui de Virgine scriberetur.

IN PROTEVM PARTHENIVM. 93

retur. Hæc sanè, ceu vera cæli terræque Induperatrix, aurea non Romanis tantùm, sed mortalibus omnibus sæcula Nato suo propagavit. Salutem peperit, & potuitne benignior esse Mater? Deum peperit, potuitne felicior? Tam benignam, tam felicem meus Vates veneratur, sed maiori Proteo, versu profus admirando. Meus? imò Virginis ille Vates; sed qui se premi exilio putat, quamdiu à cælo remotus est. Patriam scribendo Porphyrius meruit, laboriosus fuit: cælestem BAVHVSIVS Patriam; ingeniosus, & simul pius fuit. Quantum cælo solum superatur, tanto BAVHVSIVS Porphyrio maior est: cælum, non solum quærit; Virginem, non ubi mori potuit, sed ubi æterna est.

T H A V M A Ʒ.

*Scaligeri Proteus examinatus. Numerus κλιμακίνης-
κός. Parthenium decies sexies maiorem esse. Ado-
lescentia terminus. Poëta animus præ-versu est.*

VERSVM pedibus instruere pulchrum est: millies vigesies bis variare, mirum. Quis hoc egit? nemo præter BAVHVSIVM. Quis tentavit? olim vnus, quem dixi, Porphyrius; & nuper vnus, qui se Auctorem Protei fecit, I. CAESAR SCALIGER. Nomen indidit, & hæctenus

Lib. 11.
Poëti-
ces, cap.
xxx.

M 3

Au-